

Trafikminister svarede, at han havde ingen Penge paa det Tidspunkt, Ekspropriationen skulde først foretages, men saa snart det var muligt, skulde Arbejdet blive paa-begyndt. Ministeriets officielle Svar kom i en Skrivelse af 1. Maj i Aar, og i den staar der, at det er uvist, naar dette Arbejde kan paabegyndes. Nu kan jeg sige, at for et Par Maaneder siden naaede man til at besigtige de Arealer, som man mente skulde eksproprieres, men videre er man ikke kommet. De mange, som af forskellige Grunde venter paa en Afgørelse, og navnlig de Folk, som ønsker at opføre den Bygning, jeg har omtalt, er meget stærkt interesserede i, at der kommer en Afgørelse. Men her synes det ikke, man har nogen Hast. Jeg vil derfor gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister: Hvor længe skal det vare, inden Forholdene bliver i Orden med Hensyn til Arealerne, og hvor længe skal det saa vare, inden Arbejderne kan paabegyndes? Paa det Finanslovsforslag, som her foreligger, er der ikke opført nogen Bevilling til Paabegyndelse af Jordarbejder, og det synes altsaa, at der ikke vil finde noget Arbejde Sted dér i den kommende Vinter. Jeg vil gerne sige til den højtærede Trafikminister, at jeg tror, det vil blive noget vanskeligt for Folk i Længden at forstaa den Administration, der her er Tale om. Der er i disse 10 Aar udført et overordentlig stort Arbejde med Hensyn til Udarbejdelse af Planer, Beregninger, Opmaalinger o. s. v., og det er sikkert ret betydelige Beløb, der er medgaaet til disse Arbejder, men de er ikke omsat i Spor af Udvidelsesarbejder. Det vil sikkert blive saaledes, at den Fabel, der gaar mange Steder, at i Statsbanernes Administration kan man vanskelig blive færdig med noget Arbejde, vinder forøget Tiltro. Jeg har mere end een Gang haft Lejlighed til at tage Statsbaneadministrationen i Forsvar, thi det er jo ikke hver Gang, der fremsættes en Kritik overfor Statsbaneadministrationen, at den er berettiget. Paa de Omraader, hvor jeg har vidst, at en saadan Kritik var uberettiget, har jeg altid taget Statsbaneadministrationen i Forsvar. Men med min bedste Villie vil det være mig umuligt her at gøre noget lignende. Det forekommer mig, at man her har overvejet, drøftet, talt, forhandlet og forhalet saa længe, at ethvert Forsvar er ganske umuligt. Det er jo muligt, at selv om der var opført en Bevilling paa det forelagte Finanslovsforslag, kunde Arbejdet ikke paabegyndes i Aar. Finansloven vedtages jo ikke før til den 1. April. Men vi har jo et ret almægtigt

Finansudvalg, og det er meget ofte saaledes, at naar en af de højtærede Ministre bliver enig med Finansudvalget, kan man godt paabegynde store Arbejder, selv om de ikke er vedtaget af Rigsdagen. Og her forekommer det mig, at der er et Omraade, hvor man burde blive enig helst hurtigst muligt, og Ministeren burde saa sige til sine Embedsmænd: Nu maa det Arbejde paabegyndes, thi Administrationens Værdighed taaler ikke, at det udsættes længere. Jeg maa sige, at jeg med de omtalte Erfaringer for Øje ikke har den bedste Tro til, at det vil gaa saaledes. Men skulde jeg blive overrasket paa dette Omraade, skulde det kun glæde mig.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne et andet lille Eksempel. Jeg ved, at man for Aar tilbage har udarbejdet Planer til et nyt Ilgodspakhus ved Slagelse Station, men heller ikke dette Arbejde bliver paabegyndt. Man benytter endnu det samme lille Rum, som man benyttede for 25 Aar siden, til Trods for at Forsendelsernes Antal og Godsmængden er steget ganske betydeligt. Men heller ikke dertil har man Penge; der skal spares, siges der, og paa det Grundlag stivner alle Udvidelser og al Udvikling. Der sættes i Virkeligheden ikke fra Statens Side den mindste Fart i Arbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Westergaard talte om det mærkelige i, at vi fremdeles manglede Boliger, og mente, at dette Spørgsmaal kunde løses, saafremt man ændrede lidt ved Tarifferne og Arbejdstiden. Det vil nu slet ikke afhjælpe Bolignøden. Naar der blev sagt, at alle Bygningsarbejdere har været i Virksomhed i Sommer, er det rigtigt, men det har jo ikke været til Opførelse af Boliger, fordi private Folk tør ikke begynde Byggearbejde. Men Staten, som her skulde bidrage til at sætte Boligbyggeriet i Gang, synes at gaa den modsatte Vej. Paa Finanslovsforslaget for 1919—20 og 1920—21 var der hvert Aar opført en Million Kroner paa Trafikministerens Budget til Opførelse af Tjenestemandsboliger, og for Finansaarene 1921—22 og 1922—23 var dette Beløb forøget til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men saa vidt jeg kan se paa Finanslovsforslaget, har Trafikministeren i Aar slettet Bevillingen, eller ikke foreslaaet noget Beløb til Opførelse af Tjenestemandsboliger. Det forekommer mig, at Staten havde en Pligt til i nogen Grad at sørge for, at Stats-tjenestemændene ogsaa kunde faa passende Boliger; i Løbet af 4 Aar har man bevilget 6 Mill. Kr., som jeg for øvrigt ikke tror er anvendt alle sammen, men nu siger man pludselig stop. Jeg vil gerne rette den